

... gick bort till den unge polismannen
som stod och kräktes i handfäret.
Rönn gav honom en näsduk.
Polismannen torkade sig generat om munnen.

– Förlåt, jag kan inte hjälpa det, sa han.
Är det alltid så här?

Rönn var tyst en liten stund.

– Nej, det är det inte, sa han sedan.
Jag har varit polis i 21 år
och jag har ärligt talar aldrig sett något värre.

Rönn gick bort till Andersson
och bad honom kalla på förstärkning.
Sedan ringde Einar Rönn
till kriminalkommissarie Martin Beck.

Martin Beck

Martin Beck var 48 år, mager och ganska kort.
Han hade varit polis i mer än halva sitt liv.
Nu var han chef för Riksmordkommissionen.

Under fredagskvällen hade Martin Beck
gått på bio med sin dotter Ingrid.
Sedan åt de på restaurang Den Gyldene Freden
i Gamla stan.
Ingrid var 19 år. Hon hade en lillebror, Rolf,
som var 16 år gammal.

Martin Beck träffade inte sina barn så ofta.
Två år tidigare hade han skilt sig från sin fru.
Han och Inga hade varit gifta i 18 år
när han bestämde sig för att lämna henne.
Han flyttade från deras lägenhet i Bagarmossen.
Nu bodde Martin Beck ensam
i en liten lägenhet på Köpmangatan i Gamla stan,
ganska nära restaurangen.

När de hade avslutat måltiden
frågade Martin Beck sin dotter
om hon ville följa med honom hem en stund.
Ingrid tittade på klockan. Den var nästan ett.

– Nej, jag måste hem och sova, sa hon.
Jag är jätttrött. Det tror jag att du också är.

Martin Beck nickade.

Sedan bad han en servitris ringa efter en taxi.
Han väntade tillsammans med sin dotter
utanför restaurangen tills bilen kom.
När Ingrid hade åkt iväg i taxin började han
promenera långsamt längs Österlånggatan.
Natten var kylig och stjärnklar.

Efter en liten stund
var Martin Beck framme vid Köpmangatan.
Han stannade framför huset där han bodde,
läste upp porten och tog hissen till översta våningen.
Lägenheten bestod av hall, badrum, ett litet kök
och två rum med utsikt mot en stor öppen gård.

Martin Beck gick ut i köket
och tog fram en flaska öl ur kylskåpet.
Sedan gick han in i vardagsrummet
och satte på en skiva med klassisk musik.

Han satte sig i en fåtölj, hällde upp ölet i ett glas
och tände en cigarett.
Han hostade några gånger,
han visste att han rökte för mycket.

Martin Beck satt i fåtöljen
och lyssnade på musik i mer än en timme.
När han äntligen gick till sängs
var klockan nästan halv tre på natten.
Men han var ledig nästa dag
och kunde sova så länge han ville.

Han skulle just släcka sänglampan
när telefonen ringde. Martin Beck lyfte luren
och kände igen rösten.
Det var Einar Rönn som ringde.

– Jag är på Sabbarsbergs sjukhus, sa Rönn.
Det har skett ett mord här.
Kom hit så fort du kan.

– Jag kommer, svarade Martin Beck.

Han lade på telefonluren.
Sedan lyfte han den igen
och ringde efter en taxi.